si-mehhed saatsid ka kül konne omma lausumisega; agga et se nuhtlus wägga kibe olli, siis piddi kunningas ommeti Mosest ja Aaronit palluma, et nemmad wotaksid Jummalat palluda, et ta omma rahwaga sest konnade häddast peäseks. Kül Moses ja Aaron saatsid sedda Jummala käest palwe läbbi; agga rahwas ei sanud ommeti mitte lahti.

Sepärrast tulli kolmas nuhtlus peäle, Jummal laskis täid tulla sesamma Ma rahwa ja lojuste peäle, kui Aaron omma keppiga Ma pörmo löi, sest keik se pörm sai täiks. Täid ei woinud kuntsi-mehhed ommeti mitte sata-omma lausumistega, ise nemmad piddid Warao wasto üttelma: Se on Jummala sörm. Ei sanud se läbbi ka mitte kunninga südda pehmeks, ta jäi nenda kui enne kowwaks. Neljas nuhtlus tulli se sü pärrast sinna Ma peäle, Jummal nuhtles sedda pahha lindude

hude seltsiga. Mosesse ja Aaroni palwe läbbi sai se Ma jälle sest lahti, Warao agga teggi ta omma süddame kangeks ja ei lasknud rahwast paigastke ärraminna.

Wies nuhtlus tulli siis se järrele, et Egiptusse-rahwa lojuksed ärrasurrid, ja Israeli-rahwa lojussist ei surnud karwa. Sest ei holind kunningas ka mitte, ta südda jäi weel ikka kangeks; sepärrast tulli kues nuhtlus. Se olli se, et Moses ja Aaron piddi ahjust tahma wotma ja Moses piddi sedda wasto taewast wiskama; sai se tehtud, siis sai se paiseks, williks mis üllesaias innimeste ja lojuste külge. Ja nenda ei wotnudke Warao Jehowa sanna kuulda. Seitsmes nuhtlus sai siis Egiptusse-rahwa kätte; Jummal laskis pitkse mürristamisega wägga rasket rahhet sadada, mis inninesed ja lojuksed ärratappis mis wäljal ollid, ja keik kohhud löi ta mahha, ta murdis ka keik

puud